

LBRIS

We know
books

Matt Haig, scriitor și jurnalist, s-a născut pe 3 iulie 1975 la Sheffield, în Marea Britanie. Este un scriitor prolific, multe dintre cărțile lui fiind bestselleruri, dintre care unele sunt ecranizate sau în curs de ecranizare. Printre cele mai cunoscute, publicate la Editura Nemira, se numără: *Biblioteca de la miezul nopții* (2022), *Familia Radley* (2024), *O viață imposibilă* (2024), *Umanii* (2021), *Câteva motive să iubești viața* (2018) sau *Cum să oprești timpul* (2023). Romanul pentru copii *Un băiat numit Crăciun* (2015) s-a bucurat de un succes imens, fiind tradus în peste 20 de limbi și ecranizat de Blueprint și Studio Canal. Ulterior a devenit o trilogie care continuă cu volumele *Fetița care a salvat Crăciunul* (2016) și *Eu și Moș Crăciun* (2017). Tot din același univers mai fac parte și volumele *Spiridușa Adevărului* (2021) și *Spiridușa Adevărului merge la școală* (2023).

CHRIS MOULD a început Școala de Arte la 16 ani. A câștigat Nottingham Children's Book Award și a fost nominalizat la Sheffield Children's Book Award. În prezent locuiește în Yorkshire, este căsătorit și are doi copii. Își iubeste munca și-i place să scrie și să deseneze genul de cărți pe care i-ar fi plăcut să le aibă în bibliotecă în copilărie.

Fetița Care a Salvat CRĂCIUNUL

MATT HAIG

Ediția a II-a

ilustrații de
CHRIS MOULD

Traducere din limba engleză de
CRISTINA JINGA

nemi

Cuprins

tița care a salvat Crăciunul	7
îmântul se cutremură	15
atelierul de Jucării	20
Domnul Creeper	28
Micul Mim	40
Humdrum se dă jos din pat	48
Oala de noapte	53
Mâna mamei (un capitol foarte scurt, dar foarte trist)	58
Barometrul speranței	60
Spiridușa Poveste Zburătoare	68
O bătaie în ușă	74
Moș Vodol și cuvintele sale lungi	81
Fuga	88
Ofițerul Pry	92
Charles Dickens	95
Cerul întunecat	101
Renul căzător	104
Săpunul	109
Noua slujbă a lui Noosh	117
Spiridușa Adevărului	126
O femeie pe nume Mary	139
De patru ori ura pentru Moș Crăciun!	145
Sania nouă	148
Mușcătura	153
O aterizare forțată	158
Un oaspete regal	169

<i>Dasher vine în ajutor!</i>	176
<i>Ștampila regală de autorizație</i>	183
<i>Fata cu barbă</i>	189
<i>Moș Crăciun ia o hotărâre</i>	194
<i>Mergând printre oameni</i>	197
<i>Pisoiul</i>	205
<i>Strada Doughty, numărul 48</i>	208
<i>Inspectorul de noapte</i>	220
<i>Un loc fantomatic</i>	227
<i>Ceva magic</i>	232
<i>Fata de la subsol</i>	238
<i>Crăciun nefericit</i>	242
<i>Șireturile lui Creeper</i>	250
<i>Copil evadat</i>	252
<i>Ultima fugă a Ameliei</i>	256
<i>Evadarea lui Moș Crăciun</i>	260
<i>Renii vin în ajutor</i>	265
<i>Întoarcerea Căpitanului Funingine</i>	269
<i>Degetele lui Creeper</i>	271
<i>Vești de la Moș Vodol</i>	275
<i>Amelia se înfurie</i>	281
<i>Valea Trolilor</i>	286
<i>În pumnul trolului</i>	291
<i>O cină de Crăciun</i>	301
<i>Peștera care crapă</i>	307
<i>Drimwick</i>	312
<i>Urme de pași în zăpadă</i>	317
<i>Acasă</i>	324
<i>Mulțumiri</i>	333

Fetița care a salvat Crăciunul

are știi cum funcționează magia?

Acea magie care îi face pe reni să zboare pe cer? Cea care-l ajută pe Moș Crăciun să călătorească prin toată lumea într-o singură noapte?

Cea care poate opri timpul în loc și îți poate îndeplini visurile?

Cu speranță.

Așa funcționează.

Fără speranță, n-ar exista magie.

Nu Moș Crăciun, Blitzen sau vreunul dintre ceilalți reni fac magia posibilă în noaptea de Ajun.

Ci orice copil care vrea și își dorește ca ea să se petreacă. Dacă nimeni nu și-ar mai dori-o, n-ar mai fi nicio magie. Și cum știm că Moș Crăciun vine în fiecare an, acum știm că magia - cel puțin, un anumit fel de magie - este reală.

Însă nu așa au stat lucrurile dintotdeauna. A fost odată un timp, mai înainte de șosetele pline de daruri și diminețile de Crăciun petrecute desfăcând, cu emoție, hârtiile în care sunt învelite cadourile. Un timp cu adevărat nefericit, când foarte

puțini copii aveau vreun motiv să creadă, totuși, în magie.

Iată de ce, în prima noapte în care Moș Crăciun s-a hotărât să le dea copiilor un motiv de bucurie și de a crede în magie, a avut foarte mult de lucru.

Jucăriile erau în sacul lui, sania și renii erau gata, însă când a pornit în zbor din Elfhelm, a simțit că nu era destulă magie în aer. A călătorit prin Aurora Boreală, dar aceasta abia dacă lumina. Iar motivul pentru care magia era atât de slabă era că nu exista prea multă speranță în ea. La urma urmelor, cum ar putea să spere un copil în magie, dacă n-a cunoscut-o niciodată?

Așadar, prima vizită a lui Moș Crăciun era cât pe-acți să nu se întâmple. Și dacă a existat totuși, a fost datorită unui singur lucru. Mai exact, a unui singur copil. O fetiță din Londra care credea cu toată ființa ei în magie. Și care spera și tot spera zi de zi la un miracol. Ea a fost copilul care a crezut în Moș Crăciun mai înainte de oricine altcineva. Și ea a fost cea care l-a ajutat pe Moș Crăciun, chiar atunci când renii lui începuseră să se poticnească, fiindcă speranța ei imensă, pe când stătea întinsă în pat în Ajunul aceluia Crăciun, a adus o lumină pe cer. I-a dat lui Moș Crăciun un țel, o direcție. Iar el a urmărit raza aceea subțire de speranță tot drumul

până la numărul 99, de pe Strada Haberdashery, din Londra.

Și odată ce a ajuns, și odată ce a așezat un ciorăpel plin de jucării la picioarele patului ei care forfotea de ploșnițe, speranța a crescut. Magia era acolo, în lume, și s-a răspândit prin visele tuturor copiilor. Dar Moș Crăciun nu se putea păcăli singur. De n-ar fi fost acel unic copil, fetița de opt ani pe nume Amelia Wishart, care sperase atât de mult ca magia să fie adevărată, Crăciunul n-ar fi avut loc niciodată. Da, desigur, a fost nevoie de elfi, de reni, de atelierele harnice și de toate celelalte, dar ea a fost singura care-l salvase.

Ea a fost primul copil.

Fetița care a salvat Crăciunul.

Iar Moș Crăciun n-avea s-o uite niciodată...

LBRIS

We know
books

Un an mai târziu...

DRAGĂ MOȘ CRĂCIUN,

We know

salutare, numele meu e Amelia wishart

Am nouă ani și locuiesc pe strada
Flaberdasheriz, la numărul 99, în Londra.

• Asta știi, pentru că ai mai fost
pe aici. Anul trecut. Când mi-ai dat
cadouri. A fost foarte drăguț, din
partea ta. Întotdeauna am crezut că
lucrurile magice sunt cu puțință, chiar
dacă vremurile sunt grele, așa că a fost
minunat să văd că e adevărat.

* ÎȚI MULȚUMESC.*

Cum spuneam, locuiesc cu mama mea,
Jane, și cu pisoiul meu, căpitanul
Funingine. L-am găsit pe căpitanul
Funingine pe horn. Știi, hornurile rareori
sunt drepte de sus până jos. Adesea au
și cotituri. L-ai cunoscut? E grozav.

Dar uneori fură sardine de la pescărie
și se înecieră cu pisoi vagabonzi și eu
cred că se crede câine.

Știu că ești ocupat, așa că o să-ți spun, pe scurt,
ce mi-ar plăcea de Crăciun. Mi-ar plăcea:

1. O perie nouă de curățat hornurile.
2. un titirez.
3. O carte de Charles Dickens (autorul meu preferat).
4. Să se facă mama bine.

Numărul 4 e chiar important. E mai important
decât numărul 2. Poți să păstrezi titirezul.
Într-adevăr, a fost un lucru magic să mă
trezesc cu toate acele cadouri, anul trecut.
Mama era coșar, iar acum m-am făcut și eu
coșar. Ea nu mai poate urea pe hornuri, acum.
Nu mai poate face nimic, decât să zace în pat
și să tușească. Doctorul spune că numai un
miracol ar mai vindeca-o. Dar miracolele au
nevoie de magie, nu-i așa? Dar tu ești singura
persoană despre care știu că poate face
magia posibilă. Deci asta e tot ce vreau.
Vreau s-o faci din nou bine pe mama,
până nu e prea târziu.
Asta e principalul lucru pe care îl cer.

A ta credincioasă,
Amelia.

Pământul se cutremură

Moș Crăciun împături scrisoarea Ameliei și o puse în buzunar.

Porni la drum, traversând Câmpul Renilor acoperit cu zăpadă, trecând pe lângă lacul înghețat și plimbându-și ochii peste priveliștea tihnită a satu-

lui Elfhelm. Pe Strada Principală, se vedeau Primăria de lemn, Prăvălia de Saboți, Banca de Ciocolată și cofetăria Budincă de Crăciun, care mai avea o oră până deschidea, apoi Școala Dibăciei, Universitatea Meșteșugului Avansat de Construire a Jucăriilor și, pe Strada Vodol, impunătoarea (după standardele elfilor) clădire de birouri a ziarului *Zăpada Zilei*, cu zidurile sale de turtă dulce armată, strălucind portocaliu în lumina limpede a dimineții.

În timp ce își croia drum cu greu prin nămeți, îndreptându-se spre apus, către Atelierul de Jucării și, dincolo de acesta, către Dealurile Împădurite ale spiridușilor, văzu un elf care purta o tunică și niște saboți maronii venind spre el. Elful purta ochelari și era un pic miop, așa că nu-l zărise pe Moș Crăciun.

– Salut, Humdrum! zise Moș Crăciun.